

Tro trots Rädsla

En serie dagliga
andakter i adventstid.

Tro trots rädsla.

Adventstiden inbjuder oss att förbereda våra hjärtan för Jesu ankomst, inte bara med firande utan även med reflektion. I julberättelsen är rädsla ett återkommande tema: i templet, i drömmarna, på bergssluttningarna och i tysta hem. Men varje gång svarar Gud, inte dömande utan med tillförsikt: "Var inte rädda."

Den här serien "**tro trots rädsla**", hjälper oss att fundera på hur vi kan växa även när vi känner oss rädda. Den påminner oss om att Gud är nära när livet känns osäkert, att vi kan lita på honom medan vi väntar och att även när rädslan griper tag om oss så behöver den inte ha sista ordet.

I den här serien av korta reflektioner få vi upptäcka att när vi väljer tro trots rädsla så hjälper det oss att välkomna Jesus på ett djupare plan i våra liv.

Elisabet:

Lita på Guds tidsplan.

30 November.

Luk 1:5-25 och 39-45

Elisabet hade levt med den obesvarade bönens hjärtesorg. Hon och hennes man Sakarias var människor som i trohet tjänade Gud dag efter dag, år efter år... Men drömmen om att få barn hade bleknat med tiden. Sedan, helt oväntat, förändrades allt. En ängel meddelade att de skulle få en son och Elisabet blev gravid.

Vi får inte höra så mycket om Elisabets rädslor men de måste ha funnits där. Efter alla år av hopp och väntan, kunde detta verkligen ske? Ändå valde hon att tro på det. Hon insåg att Gud gjorde något nytt, trots att det gick utanför vad hon kunde förstå.

I stället för att ge efter för rädsla eller tvivel reagerade Elisabet med tro. När hon blev gravid sa hon: *"Detta har Herren låtit ske med mig..."* (Luk. 1:25) och gav Gud äran för hennes glädje.

Senare, när Maria kom på besök, fylldes Elisabet av den helige Ande och insåg genast att Maria bar på den utlovade Messias. Hon kallade Maria *"min Herres mor"* (Luk 1:43). Hon såg vad andra kanske hade missat och talade ord av välsignelse och bekräftelse.

Elisabets berättelse visar oss att tro inte innebär att ha allt klart för sig. Ofta innebär det att hålla ut i tysthet, lita på Gud när hans tidsplan verkar underlig och erkänna hans verk även fast vi inte helt förstår det.

Tro trots rädsla innebär att man väljer att tro på att Gud fortfarande verkar, även när svaren är försenade eller vägen framåt är oklar. Elisabet påminner oss om att Guds timing ofta skiljer sig från vår men att det aldrig är för sent att hoppas.

Reflektion: Var väntar du på Gud just nu? Vad skulle det innebära för dig att handla i tro, även utan alla svar?

Bön: Herre, hjälp mig att lita på dig när saker och ting inte sker enligt min tidsplan. Även när jag känner mig rädd eller osäker, ge mig tro på att du fortfarande verkar. Amen.

Lita på Guds tidsplan.

01 December.

Luk 1:5-25 och 39-45, Psalm 145

Elisabets berättelse är en berättelse om tyst uthållighet och djup tillit. Hon och Sakarias var rättfärdiga inför Gud – trofasta, fromma och bedjande. Men i årtal bar de på sorgen av obesvarade böner. Deras längtan efter ett barn möttes med tystnad. Och ändå valde Elisabet att lita på Gud.

När Gud slutligen svarade, vid en tidpunkt och på ett sätt som ingen hade förväntat sig, kände Elisabet igen miraklet. Hennes svar uttryckte inte misstro eller förbittring, utan tacksamhet och förundran. Hon drog sig tillbaka och tillbringade fem månader i avskildhet, kanske inte på grund av skam utan av vördnad. Hon tackade för det nya liv som växte inom henne och för den nåd som hade tagit bort den vanära hon burit som barnlös kvinna bland folket.

Elisabet förstod att Guds tidsplan sällan stämmer överens med vår egen men att hans avsikter alltid är goda. Hennes väntan var inte bortkastad; den förberedde henne på att känna igen det heliga i det oväntade.

När Maria träffar Elisabet för att dela med sig av nyheten om det mirakel som sker inom henne fylls hon av den helige Ande. Hon var äldre och rik på andlig insikt och hon såg vad andra kanske hade missat; Guds hand som verkade i Marias liv. Hon talade ord av välsignelse och bekräftelse och förkunnade: *'Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse'* (Lukas 1:45).

Detta är gåvan av mogen tro, att känna igen vad Gud gör och att tala mod in i andras hjärtan. I det heliga ögonblicket, när hon blir en bekräftande röst för den som är yngre och på väg in i det okända, låter Elisabet oss se hur tro som växer och består genom väntan blir tro som stärker andra, som bygger arv och som talar liv till nästa generation.

I en värld full av rädsla och tvivel behöver vi den stadiga rösten av dem som har väntat troget med full förtröstan.

Reflektion: Hur kan du tala ord av välsignelse och bekräftelse till andra generationer i dag?

Bön: Trofaste Gud, tack för att du hör varje bön. Liksom Elisabet vill jag känna igen det heliga i det oväntade och tala tro in i andras hjärtan. Ge mig ögon så att jag ser din hand som verkar och modet att uppmuntra idag. Amen

02 December.

Luk 1:5-25 och 39-45, Ps 37:1-7

När vi tittar på Elisabets upplevelse ser vi vad som blir möjligt när vi fortsätter att leva i tillit även när livet inte går som vi hade hoppats.

Elisabet och Sakarias var långt över barnafödande ålder. Men där människor såg ett par som var för gamla för att föda barn och bilda familj såg Gud sina trogna barn och banade en väg. I denna mirakulösa handling ser vi Guds oändliga kraft och kärlek fullt ut. Vi påminns om hans önskan och förmåga att arbeta bortom mänsklig förväntan och att välsigna de trofasta på oväntade sätt. Detta var inget vanligt barn utan uppfyllelsen av en gammaltestamentlig profetia, ankomsten av Johannes Döparen, den som skulle bereda vägen för Guds Son, allas Frälsare.

Genom Elisabets och Sakarias berättelse får vi en glimt av Guds större plan som håller på att utvecklas. Deras år av besvikelse och vanära var inte slutet på historien utan en del av Guds avsikt med dem. Deras liv vittnar om kraften och uthålligheten i tro och tjänst även under

perioder av tystnad och väntan. De påminner oss om att när situationen verkar omöjlig måste vi fästa blicken på den som gör allting möjligt.

När vi ställs inför förseningar, besvikelser eller tvivel inför det omöjliga, är vi kallade att komma ihåg vem Gud är. Den som är trofast och den som gläds åt att utgjuta sina välsignelser i överflöd över dem som också är trogna.

När rädslan säger oss att tiden håller på att rinna ut får vår tro påminna oss om att Gud aldrig är sen. Han ser din tysta lydnad. Han hör dina tysta böner och han kan göra oändligt mycket mer än vi kan begära eller föreställa oss. Allt i sin egen perfekta tid.

Låt oss tjäna honom troget, ödmjukt och flitigt, i förvissning om att han ser, att han vet och att han kommer att uppfylla sin fullkomliga plan när vi litar på honom.

Reflektion: Vilken bön har du slutat be därför att väntan kändes för lång? Hur skulle det kunna se ut om vi kunde ta med det tillbaka till Gud i dag?

Bön: Herre, när jag tröttnar på att vänta, påminn mig om att du är trofast. Hjälプ mig att lita på din tidsplan och tjäna dig med tyst tillförsikt, i vetskap om att du ser, du hör och du kommer att verka.

Lita på Guds tidsplan.

03 December.

Luk 1:5-25 och 39-45, Heb 11

"Du kan vara lycklig som litade på Herren Gud, för han ska infria sitt löfte till dig..." – Luk 1:45 (Nya Levande Bibeln)

Några av de största personerna i Bibeln fick vänta i årtal på Guds löften.

Mose väntade i 40 år. Sedan ledde han folket i 40 år till. Gud bad honom att göra saker som han kände sig helt ovärdig och inte rustad att utföra. Mose kom aldrig fram till det utlovade landet. Men se på allt han åstadkom på vägen.

Josef fick en syn. Men slaveri, fängelse och svält fanns med i planen innan den visionen blev hans verklighet. Josef var trofast. Under allt annat än idealiska omständigheter tog han de möjligheter som Gud gav honom att förändra liv på vägen.

David väntade i omkring 15 år på att bli kung i Israel. Han visste att tiden skulle komma. I väntan kände David allt, men han förblev passionerad i sin kallelse, en man efter Guds eget hjärta.

För dessa människor, liksom för Elisabet och Sakaria, stannade livet inte i väntan. Allt som hände under tiden användes för att förbereda dem, både inuti och till det yttre, för det som skulle komma. Sedan, när de nådde sitt löfte blev de oändligt välsignade.

Alla var bristfälliga. De tvivlade, de ifrågasatte och de gick vilse. Men Gud hade en plan. Alla var de utvalda av Gud för ett syfte. Och allt skedde i Guds perfekta timing. De hade alla tro, de visste vem deras Gud var och att man kunde lita på honom. De hade hopp för vad som skulle komma.

Det finns många andra exempel, både i Bibeln och säkert i din berättelse också.

Även om du inte är riktigt där du förväntade dig att vara, eller om du känner att du fortfarande väntar på svar eller nästa instruktion, inbjuder Gud dig att lita på honom, att komma ihåg hans godhet och hans trofasthet. Vår Gud är med oss, han är för oss och han är verksam, även när vi inte kan se det.

Reflektion: Vad väntar du på just nu? Be Gud uppenbara vad han kanske vill lära dig medan du väntar.

Bön: Herre, hjälp mig att lita på dig medan jag väntar. Lär mig tålmod och förbered mitt hjärta för det som skall komma. Även när jag inte ser vägen, påminn mig om att du är trogen och verkar. Stärk min tro och håll mitt hopp vid liv. Amen.

04 December.

Luk 1:5-25 och 39-45, Heb 11:1, Hab 2:3

"Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se."

Heb 11:1

Bön kan definieras som innerlig kommunikation med Gud. Det är en inbjudan att närma oss Gud, så formellt eller informellt som vi önskar. Ibland kanske vi inte får svar på alla våra böner omedelbart och vi måste vänta på svaret. Gud har planerat stora saker för våra liv och han kommer att göra ännu större saker bland oss. När vi väntar på svar kan det finnas rädsla och tvivel inom oss. I sådana tider bör vi lita på honom och tro på honom. Detta är en viktig del i vår kristna vandring.

Som 17-åring hade jag många olika drömmar och mål för min framtid. Jag hade många viktiga beslut att fatta som skulle påverka min framtid men jag kände mig förvirrad. Jag bad över dessa drömmar och syften och jag väntade.

I den här tiden av väntan upplevde jag det som att Gud inte lyssnade på mina böner. Jag hade förväntat mig att han skulle vara med mig i mina svåra stunder men jag kände mig ofta så ensam. Rädsla kom över mig eftersom jag inte visste hur min framtid

skulle se ut eller vad jag skulle göra. Ibland, i min osäkerhet, tvivlade jag på mig själv. Jag inser nu att även i min väntan, i min ängslan, tvivel och rädsla, var Gud med mig och utförde i tysthet sitt stora verk inom mig. Jag fortsatte att be eftersom jag visste att Gud hade en plan för mitt liv och han visste vad som skulle hända närmast. Jag talade med några av mina andliga förebilder och när jag öppnade Ordet fortsatte Gud att tala till mig genom den. Medan jag väntade lärde jag mig tålamod på ett nytt sätt, att Gud genomför sin plan med oss, inte vid den tidpunkt vi önskar, utan vid den tidpunkt som är rätt och bäst. Och när vi väntar på honom i tro, svarar han oss.

Jag väntade i två år på att få svar. Ärligt talat kändes två år som en väldigt lång tid för mig och det var svårt att vänta så länge på Guds svar. Men medan jag väntade lärde jag mig att lita mer på honom. Att ha tillit till att han skulle svara mig. Och det gjorde han. Svaret kom och jag fattade mitt beslut. Du kanske också står inför en tid av väntan som denna, eller så kan du komma att möta den i framtiden. I sådana tider ska du komma ihåg att hålla kontakten med Gud och lita på hans goda arbete. Att lita på att Gud, vår beskyddare och vägledare, kan minska rädslan i dessa okända situationer. Må Guds vägledning vara med dig idag och imorgon.

Reflektion: Vad kan du göra för att hålla kontakten med Gud i tider av väntan, i stunder när det kan vara lätt eller frestande att gå därifrån i stället för att förtrösta?

Bön: Fader, hjälp mig att hålla mig nära dig när jag väntar. Lär mig att lita på din timing och inte rusa framåt. Håll mitt hjärta nära dig och fyll mig med frid medan jag väntar på din perfekta plan. Amen.

Lita på Guds tidsplan.

05 December.

Luk 1:5-25 och 39-45, Gal 4:4, Joh 6:35

"Men när tiden var inne, sände Gud sin son..." Gal 4:4

Från det ögonblick då mänskligheten föll lovade Gud återlösning. Men det dröjde århundraden innan Messias kom. Generationer väntade i hopp, genom tystnad, exil och ovisshet. Sedan, i precis rätt tid, kom Jesus. Inte i makt och myndighet utan i ödmjukhet och stillhet.

Guds val av tidpunkt kan kännas obegriplig för oss men det är aldrig slumpmässigt. I Galaterbrevet påminner Paulus oss om att Kristus sändes av Gud "...när tiden var inne". Inte en dag för tidigt. Inte för sent. Precis som Gud hade tänkt. I våra egna liv kan väntan kännas som att bli bortglömd. Obesvarade böner och uppskjutna drömmar. Men advent påminner oss om detta: Gud kommer att göra det han har lovat, precis när det behövs som mest.

Hans planer uppenbaras med precision, inte tvekan.

I Joh 6:35 säger Jesus: *"Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra..."* Det handlar inte bara om fysiska behov utan även om det mänskliga hjärtats djupa hunger. En hunger efter mening, frid, läkedom och hopp. Jesus tillfredsställer varje längtan, inte alltid på det sätt som vi kanske förväntar oss, men alltid i perfekt tid.

Ni kanske väntar på klarhet, på ett genombrott eller ett upprättande. Och det är okej att benämna smärtan. Men tappa inte modet. Gud ser dig. Han känner till ditt behov. Och när hans tid är inne kommer han att ge det som är bäst.

Reflektion: Ta en stund idag för att stanna upp och begrunda: vad fyller jag min själ med? Välj ett sätt att medvetet hämta andlig näring från Gud – genom Ordet, bönen, tillbedjan eller en stilla reflektion. Låt honom möta dig där.

Bön: Herre, ge min själ näring, mätta mig med din närvaro och fyll mig med din frid. Hjälp mig att finna sann tillfredsställelse i dig allena och lita på att du fyller varje längtan i mitt hjärta. Amen.

06 December.

Luk 1:5-25, 39-45 och 46-54

När vi närmar oss slutet av denna första adventsvecka stannar vi upp för att fokusera våra hjärtan och reflektera. Idag bjuder vi in dig att sitta med Marias sång, Magnificat, en kraftfull hymn om lovprisning och tillit. Hennes ord inbjuder oss att se Guds barmhärtighet, styrka och rättvisa levande i våra egna liv. Låt oss finna mod, styrka och hopp i denna uråldriga, men alltid aktuella, sång om tro.

*"Jag vill hylla Herren av hela mitt hjärta!
Jag jublar över Gud, han som räddar mig!
Han har vänt sin uppmärksamhet mot mig,
och låter en enkel kvinna få tjäna honom.
Från den här stunden ska människor i alla tider berätta om min lycka.
Han, den helige och mäktige, har gjort fantastiska saker med mig.
Han visar ständigt medlidande med alla som tillber honom.
Hans makt är stor, han är full av kraft!
De stolta och självsäkra slår han ner.
Härskare störtar han från deras troner,
men de ödmjuka upphöjer han.
Han mättar de hungriga med sina gåvor,
men de rika driver han bort med tomma händer.
Han hjälper sitt folk Israel!
Han glömmmer inte det löfte han gav till våra förfäder,
för han lovade vår stamfar Abraham och hans ättlingar att alltid vara god mot dem.*

Luke 1:46-54 (Levande bibeln)

Reflektion: Ta dig tid att tänka tillbaka på de senaste dagarna. Vad har Gud sagt till dig under den här första veckan i advent?

Bön: Nådige och kärleksfulle Gud, när vi rör oss igenom denna tid av förväntan, stilla våra hjärtan och öppna våra öron. Liksom Maria, må vi erkänna din verksamma hand – att lyfta de ödmjuka, mätta de hungriga och visa barmhärtighet över generationer. Ge oss modet att lita på dig djupare, styrkan att vandra i tro och i hoppet om att se dina löften infrias redan nu. Amen